

РЕШЕНИЕ

№ 4339

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4028** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК, във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. И. М. срещу Решение № 270287 от 11.11.2019 г., постановено по нах дело № 8844/2018 г. на Софийски Районен съд, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-005667 от 23.04.2018 г., издадено от зам. началник отдел към СДВР, ОПП-СДВР. В обжалваната част с потвърденото наказателно постановление на касационен жалбоподател за нарушение на чл. 91, ал. 3 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административна наказание глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца; за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лева.

С жалбата се настоява, че решението на СРС е неправилно като постановено при нарушение на материалния закон, както и допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП. Твърди, че в административно наказателното производство пред АНО в съставения АУАН не е посочено, че е иззето техническото устройство, лампа със светлинен сигнал, както и че лампата била за осветяване на купето на автомобила, а не за използването ѝ като техническо средство, с което се оборудват МПС със специален режим на движение. Според касатора са допуснати нарушения по чл. 42, т.4 и 10, както и чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН. Искането на

касатора е да се отмени решението на СРС в обжалваната част, както и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – не взема отношение .

Участващият по делото прокурор от СГП предлага да се остави в сила решението на СРС

XX касационен състав на АССГ, съобразявайки посочените в жалбата касационни основания, изразените становища на страните, мотивите на съдебния акт и фактите, установяващите се от събраните по делото доказателства, приема следното

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от страна по а.н.д. № 1018/2015 г. по описа на СРС, за която оспореното решение е неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

Въззивния съд е установил, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН или на НП. Изложил е съображения за компетентност на административно-наказващия, предвид Заповед, № 81213-952/ 20.07.2017 г. на Министъра на вътрешните работи. Приел е, че са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН по отношение на задължителните реквизити, които следва да съдържат АУАН и НП. Правилно и пълно е описано извършеното нарушение от жалбоподателя и обстоятелствата, при които това е станало, както в АУАН, така и в НП. Посочени са датата и мястото на извършване на нарушението, както и нарушените разпоредби по ЗДвП. Приел е за доказано нарушението по чл. 91, ал. 3 от ЗДвП, както и това по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. Първо – при проведена проверка от страна на полицейски служители е установено, че на посочено в АУАН и НП място и време, касотрът е управлявал МПС, като е ползвал техническо устройство с включен светлинен сигнал, каквото се ползва от МПС със специален режим, лимитативно изброени в чл. 91, ал. 3 от ЗДвП, без да има право за това, управлявайки собствения си автомобил; установено, че по време на проверката, касаторът не е носил документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на за моторното превозно средство, което управлява.

Решението е правилно. Не се установиха изложените касационни основания за неговата отмяна.

СРС правилно е установил фактическата обстановка на извършеното нарушение, на която съответстват изводите за доказаност на елементите от фактическия състав на чл. 91, ал. 3 от ЗДвП, както и тези по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Пред СРС касаторът не е взел участие в производството, не е ангажирал по друг начин доказателства. На самостоятелно основание – въззивната жалба е писана на бланка, без каквато и да било конкретика по оплаквания за незаконосъобразност или нарушено право на защита. Едва в касационното производство, противно на разпоредбата на чл. 219 от АПК се правят доказателствени искания, а непълнотата на доказателства не е касационно основание. С оспореното решение обосновано е прието, че е установено авторството на извършеното нарушение и вината на санкционираното лице и са изложени съображения по наведения довод. Поради твърдението в касационната жалба, че се поддържат основанията за незаконосъобразност на наказателното постановление, развити пред районния съд, касационната инстанция следва да изложи мотиви в тази насока.

Касационен състав на АССГ приема за неоснователни поддържаните в касационната жалба съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление, който се

претендира, че са довели до неправилност на оспореното решение. Съображенията за това са следните: Съгласно наказателното постановление на АНО, касаторът е санкциониран за нарушение на 1. чл. 91, ал. 3 от ЗДвП, както и 2. по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. Първо - В цитираната разпоредба са изброени МПС на отделни администрации, които ползват специален режим на движение. Поради безспорно установения факт, че касаторът управлява собствения си автомобил, не е възможно по отношение на него да се разреши използване на светлинен и/ или звуков сигнал. Относно възражението, че не е констатирано точно къде са били монтирани светлините е необходимо да се посочи, че от показанията на актосъставителя и свидетел по съставяне на АУАН и приложена докладна от датата на нарушението на полицейски служител, извършил проверката на нарушението се установява използването на светлинен сигнал, разрешен за автомобили със специален режим на движение. Съдът не споделя оплакването, че техническото средство било за осветление на купето, което е защитна теза, както и не приема, че това средство не било описано в АУАН като иззето доказателство. Разположението на устройството, подаващо светлинен сигнал не е елемент от фактическия състав на нарушението по чл. 91, ал. 3 от ЗДвП. За да е доказано то е достатъчно да се установи, че се използва светлинен сигнал от автомобил, различен от изброените в разпоредбата, както и светлинният сигнал да може да се възприеме от контролните органи на ПП. В настоящия случай са доказани съставомерните елементи, поради което правилно районният съд е приел, че касаторът е извършил нарушението по чл. 91, ал. 3 от ЗДвП.

С административнонаказателната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП законодателят е регламентирал, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който е поставил или използва устройство за подаване на светлинен или звуков сигнал, предвиден за автомобил със специален режим на движение, без да има това право. Според разпоредбата на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата, а съгласно т. 28 от същия параграф "участник в движението" е всяко лице, което се намира на пътя и със своето действие или бездействие оказва влияние на движението по пътя, като такива са водачите, пътниците, пешеходците, както и лицата, работещи на пътя.

С оглед изложеното за ангажиране на административнонаказателната отговорност на основание санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП субектът на тази отговорност следва да има качеството на водач, който управлява пътно превозно средство и като участник в движението да оказва влияние на движението по пътя. Водачът, какъвто е установен касатора, на превозното средство се явява административнонаказателно отговорно лице според изричната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и е от значение дали процесното устройство в автомобила, е било включено, а това се установява от АУАН, ценен при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. След като определено лице управлява дадено МПС, то това лице се явява водач, който следва да съблюдава изискванията на ЗДвП и в частност - да бездейства и да не поставя устройства за светлинен сигнал, предвидени за автомобили със специален режим на движение, без управляваният от водача автомобил да е със специален режим на движение, както и да не управлява автомобил, с поставено такова

устройство. В такива случаи следва да се приема, че е налице осъществен съставът на административното нарушение на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Следващо – доказано е и второто нарушение, за което е санкциониран касатора по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, което е обсъдено от СРС в обжалваното решение, като решаващият състав е обсъдил и относимите към това нарушение доказателства.

При извършената служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, за което касационната инстанция е задължена, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът намира, че решението не страда от пороци, които да са основания за отмяната, обезсилването или обявяването на нищожност му.

Решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 270287 от 11.11.2019 г., постановено по нах дело № 8844/2018 г. на Софийски районен съд, НО/110 състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: